పోస్టాఫీస్ కథ

డాక్టర్ గుమ్మనూరు రమేష్‌బాబు

గురువారం. పంచమి. చాల మంచిరోజు రాహుకాలం గడచింది. వర్జ్యం అదీ లేకుండా చూచి కథరాయడం ముగించాడు రమణమూర్తి.

కథంటూ రాయడం జీవితంలో అదే మొదటిసారి. అది సరిక్రొత్త ప్రేమకథ. చదువుతుంటేనే ఒడలు పులకరించి పోతోంది. తృప్తిగాలేచి చొక్కా, పంట్లాము వేసుకొని, లుంగిని కుర్చీమీద పడేసి రిజిష్టర్డ్ పోస్ట్ చేయడానికి పోస్టాఫీస్‌కు బయలుదేరాడు రమణమూర్తి.

అది హెడ్ పోస్టాఫీస్. ఫిష్ మార్కెట్ యార్డ్‌లా ఉంది. రద్దీ తిరుమల క్యూను మరిపిస్తోంది.

పోస్టేజీ ఎంతో తూకం వేసుకోడానికి మూర్తి నిలబడ్డాడు. చేంతాడంతా వరుస ఉంది. కవుంటర్ గుమస్తా క్రొత్త కాబోలు. తూకం వేయడానికి అరగంటా- లెక్కలు వేయడానికి గంటా తీసుకొంటున్నాడు.

జనాల్లో అసహనం పెట్రేగిపోతోంది. అయినా కిమ్మనకుండా ఉన్నారు. ఎందుకో రమణమూర్తికి అర్థం కాలేదు.

అటూ ఇటూ చూసాడు. ఎడమవైపు స్టాంపులమ్మే కవుంటర్‌కు ప్రక్కన ఒక అందాలరాశి కూర్చుని ఉంది. తెల్లని ఫుల్ వాయిల్ చీరలో అదేరంగు బ్లవుజుతో పాలరాతి శిల్పంలా గుభాళిస్తోంది. ఇన్నాళ్ళు ఈ శాల్తీ లేదు. బహుశా క్రొత్తగా డ్యూటీలో చేరిందేమో!

అందరు కళ్ళార్పకుండా ఆమెనే చూస్తున్నారు.

"ఏమయ్యా! ఏ ముందక్కడ. నాలుగూ పది. అర్థమయిందా"- అన్నాడు. తూకం గుమస్తా రమణమూర్తిని.

అందరూ నవ్వుకొంటున్నారు. ఆమైతే ముసిముసిగానే నవ్వుకొంటోంది. ఒళ్ళు మండి పోయింది రమణమూర్తికి.

"ఎక్కాలకు ఏడేళ్ళు తీసుకొంటుంటే ఏం చైనూ"- అన్నాడు.

"రికమెండేషన్ బాపతేమో. ఒంట్లు రానోళ్ళి సీట్లో కూర్చోబెడితే గంటలేం ఖర్మ రోజులే అయిపోతాయ్"- ఎవరో గడుగ్గాయి అన్నాడు.

గుమాస్తా అంతెత్తున లేచాడు.

"ఏవరు, ఎవరా మాటన్నది అసలు నాసంగతి మీకు తెలుసా. అని రమణమూర్తి ఏమి పట్టనట్టు స్టాంపుల కవుంటర్ దగ్గరి కొచ్చి క్యూలో నిలబడి చేతిలో పదిరూపాయల నోటున్ను పెట్టుకొని తెల్ల చీర శాల్తీని పరీక్షగా చూస్తున్నాడు

తూకం క్లర్కు ఇంకా ఊగిపోతున్నాడు. మైకం వస్తుందేమో!

స్టాంపులమ్మే చోట ఉన్న క్లర్కు ఒకటే విసుక్కొంటున్నాడు. చిల్లర లేదని గొడవ చేస్తున్నాడు. చీటికి మాటికి చిందులాడుతూ రెండు చేతులూ త్రిప్పుతున్నాడు. నవరసాలొలికించే నటన ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

ఒకాయనకు మండి పోయింది. ఇంతెత్తున లేచి- "ఏంట్రా! చేతులు తిప్పుతున్నావ్. తిక్క రేగిందంటే టావు లేపేస్తాను. పిచ్చి పిచ్చిగా వాగకు. ఏం ఆమాత్రం చిల్లరలేదా. పది కార్డులకు ఐదు రూపాయ లిస్తే చిల్లర లేదంటే ఎక్కడ చావాలి"? అన్నాడు.

"గంగలో" అన్నాడా క్లర్కు.

"చావడం కాదురా. చంపుతాను. ఇక్కడే ఇప్పుడే....." అన్నాడీయన.

"ఆఁ! నన్ను చంపుతారా! చంపండి చూద్దాం" క్లర్కు తైతక్కలాడాడు.

ఒకరు కథకళి ఆడితే మరొకరు భరతనాట్యం!

ఒకరు పాప్ మ్యూజిక్ వినిపిస్తే మరొకరు డిస్కో సంగీతం!

మొత్తానికి రాద్ధాంతం జరగకుండా జనం అడ్డువచ్చారు.

ఆ మహాను భావుడు వెళ్ళిపోయినా ఈ క్లర్కుగాడు తిడుతూనే ఉన్నాడు. చేతులు త్రిప్పుతునే ఉన్నాడు. మూతి బిగిస్తూనే ఉన్నాడు.

రమణమూర్తి వంతు వచ్చింది.

నాలుగూ పది స్టాంపులు కావాలన్నాడు.

"నాలుగు పదులా" కసిరాడు క్లర్కు.

"నాలుగు రూపాయలా పది పైసలు" అన్నాడు రమణమూర్తి విసుగ్గా తెల్ల చీర శాల్తీని చూస్తూ.

చిల్లం లేచు' క్లర్కన్నాడు

ఎక్కడ చావను అసహనంగా అరిచాడు రమణమూర్తి

ఏట్లో అన్నాడు అప్పటికే మండిపడుతున్న ఆ క్లర్కు

తెల్లచీర శాస్త్రి కిసుక్కున నవ్వింది రమణమూర్తి ఉగ్రనరసింహుడైపోయాడు

ఏరా క్లర్కుగా! నీ భార్య పడి చచ్చిందే ఆ ఏట్లోనేనా ? అన్నాడు

నోరుముయ్! నా భార్యను . నా భార్య నంటావా. అదెక్కడ చస్తే నాకేం ఎవడితోనో లేచి పోయింది ఈ పాటికి చచ్చే ఉంటుంది అయినా నా పర్సనల్ విషయాలు ఎత్తుతావా! నిన్ను నిన్ను 'అంటూ క్లర్కు శివతాండవం చేసాడు

క్లర్కు గారి భార్య లేచిపోయిన సంగతి రమణమూర్తికి వాస్తవంగా తెలియదు "సారీ" అనబోతున్నాతో కత్రొక్కిన త్రాచులా క్లర్కు చేసిన నాట్యానికి పోస్టల్ గుర్తులు ముద్రించే సిరాబుడ్డి ఎగిరిపడి ముక్కలైపోయి తెల్ల చీర శాస్త్రి మీద పడి చక్కటి ఎంబ్రాయిడరి రంగుల్లా మాడ్రన్ ఆర్టులాగా రూపు దిద్దుకొంది కవర్లు, కార్డులు ఇంకు మయమైపోయాయి

తన కళ్ల ముందే తను కట్టుకొన్న చీర వర్ణ సంకరమై పోవడంతో ఎంతో సంకటంగా చూసిందా గరలు ఒక కొంటి కోణంగి ఈ లోగానే కిసుక్కున పుసుక్కున పక్కున నవ్వనే నవ్వాడు ఆమెకు నఖశిఖ పర్యంతరం మండి పోయింది

స్టాంపు క్లర్కుకు ఏమి కనిపించడం లేదు కదనరంగంలో విశృంఖల విహారం చేసే వాడిలా గుఃయ్ మంటున్నాడు గుర్రు మంటూనే గంతు లేస్తున్నాడు

ఆమె వైపు చూచి కోపంతో సారి కూడ చెప్పక ఎక్కడ బడితే అక్కడ ఇంకు సీసాలు పెడతారా అంటూ గట్టిగా అనేసరికి యూ ! అంటూ ఆమె బయంకరంగా కేకవేయడంతో పోస్టాఫీసు దద్దరిల్లి పోయింది క్లర్కుకు నోట మాట రాలేదు నిశ్శబ్దం తాండవించింది

ఈ లోగా వాటీజ్ దిస్ నాన్సెన్స్ అంటూ పోస్టు మాస్టర్ స్పీడుగా రావడము ఇంకులో జారడము, గ్లాసు పెంకులు గ్రుచ్చుకోవడము, అమ్మయ్యో అంటూ గావు కేకలు వేయడము- వరుసగా జరిగిపోయాయి

సార్ అంటున్నాడు స్టాంపు క్లర్కు

ఏమైందండి ? అంది తెల్ల చీర శాస్త్రి

నా శ్రార్థం, నా పిండా కూడు, నా కర్మ అంటూ లేవలేక లేచి షర్టూ ప్యాంటూ చూచు కొన్నారు

ఈస్ట్మన్ కలర్ సినిమాలా ఉంది చేతులు, మోచేతులు చూసుకున్నారు రక్తం వస్తోంది

దీనికంతా బాధ్యు లెవరు ? అంటూ తీక్షణంగా అడిగారు తెల్ల చీర శాస్త్రిని ఆమె స్టాంపు క్లర్కును చూపెట్టింది స్టాంపు క్లర్కు

బిక్కమొగం వేసాడు అంత లోనే కోపంగా రమణమూర్తి వైపు చూచి ఇతడు' అన్నాడు

ఆ ముగ్గురు బయటికి రావడానికి ప్రయత్నించ డంతో రమణమూర్తి మెల్లగా తప్పించుకొని బయట పడ్డాడు

పట్టుకోండి పట్టుకోండి', అంటూ స్టాంపు క్లర్కు వెంబడించాడు

రమణమూర్తి పరుగో పరుగు కవరు జారిపడ్డా చూచుకోలేదు

ఓ గంట గడిచాక

రమణమూర్తి రొగరుస్తూ చెట్టు నీడన నిలబడి ఉంటే ఒక గాడిద కాగితాలను తింటూ కనిపించింది

ఆ కాగితాలు, ఆ అక్షరాలు తనవి మాదిరే ఉంటే దాని మూతిలోంచి గట్టిగా లాగి చూచాడు

అది తను రాసిన కథే! అయ్యో ఏడుపొచ్చింది తన ఆహారం పోయిందన్న కోపంతో గాడిద పెద్దగా ఓండ్ర పెట్టడంతో పులి గాండ్రించినట్లు భయపడి పరుగెత్తబోయి, ఒక పోలీసుకు డాష్ ఇచ్చాడు

కంగారు కంగారుగా 'కంగారు జంతువులా గెంతుతున్న రమణమూర్తిని చూడడంతోనే 'అమ్మయ్య! ఇవాల్టికి కేసు దొరికింది' అనుకొంటూ రేయ్ అని పోలీసు అనడంతోనే స్పృహ తప్పి పోయింది రమణమూర్తికి! □